

2) Vai LESD 20. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz ES dalībvalstij Nīderlandei nepagarināt studiju finansējumu izglītībai Aizjūras zemju un teritoriju (AZT) (Kirasao) izglītības iestādē, uz ko ir bijušas tiesības tādēļ, ka ieinteresētās personas tēvs bija nodarbināts Nīderlandē kā pārrobežu darba ņēmējs, jo ieinteresētā persona neatbilst attiecībā uz visiem Savienības pilsoņiem, arī pašas šīs dalībvalsts pilsoņiem, spēkā esošajam nosacījumam, ka tā vismaz trīs gadus no pēdējiem sešiem gadiem pirms reģistrācijas attiecīgajā izglītības iestādē ir dzīvojusi Nīderlandē?

(¹) Padomes 1968. gada 15. oktobra Regula (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 1. jūlijā iesniedza Conseil d'État (Beļģija) — Ordre des architectes/État belge

(Lieta C-365/13)

(2013/C 274/11)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Ordre des architectes

Atbildētāja: État belge

Prejudiciālais jautājums

Tiktāl, ciktāl Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (¹) 21. un 49. pantā katrai dalībvalstij ir uzlikts pienākums atzīt šajos pantos minētos kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus saistībā ar profesionālās darbības sākšanu un veikšanu, piešķirot tiem savā teritorijā tādu pašu spēku, kāds ir šīs dalībvalsts izsniegtiem kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem, vai šie panti ir jāinterpretē tādējādi, ka tie aizliedz valstij pieprasīt arhitekta kvalifikāciju apliecinājoša dokumenta turētājam saskaņā ar minētas direktīvas 46. pantu vai kvalifikāciju apliecinājoša dokumenta, uz kuru attiecas 49. panta 1. punkts, turētājam, ja viņi vēlas tikt reģistrēti asociācijas arhitektu reģistrā, izpildīt arī nosacījumus par profesionālo praksi vai pieredzi, kas ir līdzvērtīgas tās teritorijā izdoto diplomu turētāju praksei vai pieredzei, pēc tam, kad viņi ir ieguvuši šos kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus?

(¹) OV L 255, 22. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 3. jūlijā iesniedza Handelsgericht Wien (Austrija) — Harald Kolassa/Barclays Bank PLC

(Lieta C-375/13)

(2013/C 274/12)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Handelsgericht Wien

Lietas dalībnieki pamatlīnietā

Prasītājs: Harald Kolassa

Atbildētāja: Barclays Bank PLC

Prejudiciālie jautājumi

A. Regulas (EK) Nr. 44/2001 (¹) (Briseles I regula) 15. panta 1. punkts:

1) Vai formulējums "lietās saistībā ar līgumiem, ko persona — patērētājs — noslēgusi mērķiem, kurus var uzskatīt par nesaistītiem ar viņa arodu vai profesiju" Regulas (EK) Nr. 44/2001 15. panta 1. punktā ir jāinterpretē tādējādi, ka

1.1. prasītājs, kurš kā patērētājs sekundārajā tirgū ir iegādājies obligāciju un tagad pret emitenti izvirza prasījumus saistībā ar atbildību, ko uzliek emisijas prospekts un kuras pamatā ir informācijas un uzraudzības pienākumu pārkāpums, un saistībā ar obligāciju noteikumiem, var atsaukties uz šo jurisdikcijas pamatu, ja prasītājs ar vērtspapīra iegādi no trešās personas ir atvasināti iestājies līgumiskajās attiecībās starp emitenti un sākotnējo obligācijas parakstītāju?

1.2. (Ja uz 1.1. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:) vai prasītājam ir atļauts atsaukties uz minētās regulas 15. pantā paredzēto jurisdikcijas pamatu arī